

Medens Indkomstskatten nu, som anført, beregnes med samme Procent for alle Indtægter („proportional“ Beskatning), er den af Kommunalbestyrelsen opstillede Skala bygget paa den Grundsætning, at de højere Indtægter bør beskattes forholdsvis stærkere end de lavere. Den nævnte Grundsætning („progressiv“ Beskatning) medfører imidlertid i den Form, i hvilken den i Almindelighed gennemføres, jfr. Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten Nr. 104 af 15. Maj 1903 § 1, den Ulempe, at en Indtægt, der ved en uvæsentlig Forøgelse rykker op fra en lavere til en højere Indtægtsgruppe, i sin Helhed bliver beskattet med en højere Procent, hvorved Skatteforøgelsen endog kan komme til at overstige selve Indtægtsforøgelsen. Denne Ulempe fjernes ved den af Kommunalbestyrelsen foreslaaede Skatteskala, der er indrettet efter det saakaldte „Ratesystem“. Efter dette System beskattes enhver Indtægt, der overstiger det skattepligtige Minimum, i 2 eller flere Rater saaledes, at den første Del af Indtægten belastes med en lavere Skatteprocent end den overskydende Del. Skatteforøgelsen rammer saaledes kun den Del af Indtægten, der overstiger den paagældende Indtægtsgruppes Minimumsindtægt. Herved opnaas tillige en jævn og lempelig Stigning af Skatteprocenten, der ikke i nævneværdig Grad paavirkes ved Indtægten Overgang fra en lavere til en højere Indtægtsgruppe.

Ministeriet kan vel i Principet slutte sig til den af Kommunalbestyrelsen saaledes foreslaaede Beregning af Skatten — stigende Skala i Forbindelse med „Ratebeskatning“ —; men man har ment at burde foretrække den i nærværende Lovforslag optagne Skala, ifølge hvilken der vil ske nogen Forhøjelse af de forskellige Skatteprocenters Størrelse. Endvidere har man foreslaaet, at Indtægterne gøres delelige med 50 — i Stedet for som ifølge Kommunalbestyrelsens Forslag med 100 —, hvorved der formentlig fremkommer en mere rationel Stigning i Beskatningen. Herved er man ogsaa i Overensstemmelse med Loven om Indkomst- og Formueskat til Staten af 15. Maj 1903 § 8, 3die Stykke.

Indtægter fra 1,600 Kr. til op imod 4,000 Kr. — paa hvilke Skattebyrden efter de nu gældende Regler maa siges at hvile forholdsvis haardst — ville ogsaa efter den af Ministeriet foreslaaede Skala faa nogen Læmpelse.

Indtægter under 1,600 Kr. ville, for saa vidt de ere delelige med 200, ligeledes faa en, om end noget ringere Læmpelse.

I øvrigt ville de — da Indtægterne efter Lovforslaget fremtidig gøres delelige med 50 i Stedet for som nu med 200 — som Regel blive beskattede noget højere end hidtil. Dette vil dog ikke ske i de Tilfælde, hvor vedkommende Skatteyder er Forsørger, og Indtægten er delelig med 100; har han blot et Barn under 15 Aar, vil han da paa Grund af det Fradrag, som efter Forslaget tilkommer ham herfor, ikke blive beskattet højere end nu. Er Indtægten delelig med 50 og ligger nærmest under et Tal deleligt med 200, vil han vel, saafremt han kun har eet Barn, faa en ubetydelig Forhøjelse; Skatteydere med flere Børn under 15 Aar ville derimod altid komme til at betale mindre Skat end efter de nu gældende Regler. Forhøjelsen vil saaledes kun faa nogen Betydning for Ikke-Forsørgeres Vedkommende og synes her ikke at virke ubilligt, da Skatten paa de paagældende Indtægter i sig selv ikke er synderlig høj.

Som Bilag B. og C. findes trykt tvende sammenlignende Oversigter over Beregningen af Skatten efter de nu gældende Regler og henholdsvis efter den af Kommunalbestyrelsen og den af Ministeriet i nærværende Lovforslag opstillede Skatteskala.

Sluttelig bemærkes, at Gennemførelsen af Lovforslaget med den af Ministeriet foreslaaede Skala antages at ville bringe Københavns Kommune en Merindtægt af i alt ca. 995,000 Kr., medens der, naar den i Kommunalbestyrelsens Udcast anvendte Skala benyttes, vil fremkomme en Merindtægt af ca. 654,000 Kr., jfr. hustrykte tvende Beregninger, Bilag D. og E.

Til § 6.

Da det vil medføre praktiske Vanskeligheder at foretage en Beregning af Kommunens Skatteprocent efter Reglerne i den kommunale Skattelov Nr. 85 af 15. Maj 1903 § 8 paa et saa tidligt Tidspunkt, at den kan benyttes ved Fastsættelsen af Erhvervs- og Selskabsskatten, har man anset det formaalstjenligt, at Skatteprocenten bestemmes til et fast Beløb, og man har derfor foreslaaet at bibeholde den hidtil gældende Skatteprocent, 2½, jfr. nævnte Lovs § 34.

Til § 7.

Da Kommunerne uden for København ved Paaligning af den personlige Kommuneskat som Regel i væsentlig Grad tage Hensyn til Besiddelsen af Formue, synes det naturligt ogsaa at indrømme Københavns Kommune Ret til at lade Formuen være medbestemmende ved Lignin-